

FRANTIŠKÁNSKA

rodina

Laudáto si'
Páter Gabriel
Karanténa

2 *leto*
2020

obsah

Chlieb náš každodenný.....	4
Študijská príručka k encyklike Laudato si'.....	8
Rozhovor s pátrom Gabrielom OFM.....	16
Info národnej rady OFS.....	24
Sviatok sv. Antona z Padovy.....	26
Návrat do domu Otca.....	28
Štvrtstoročie bratstva v Žarnovici.....	29
Filákovská volebná kapitula.....	30
Volebná kapitula v Detve.....	32
V čase pandémie koronavírusu.....	34
Volebná kapitula v Trenčianskych Bohuslaviciach.....	35
X. Národná kapitula.....	36
Pozvánka na DC v Levoči.....	37
Krátke informácie.....	38
Pozvánka na Deň v duchu sv. Františka.....	39
Podelíme sa - knižné okienko.....	40
Jubileá.....	42
Spevník Kapucíni & Stanley.....	43

FRANTIŠKÁNSKA *rodina*

Časopis pre tých, ktorým je blízka františkánska spiritualita

Vychádza: 4x ročne

Ročník: 30, **číslo:** 2/2020

Dátum vydania: júl 2020

Registrácia MK SR: EV 5631/18

ISSN: 1338-3213

IČO: 17 309 620

Vydáva: Františkánsky svetský rád, Františkánska 2, 811 01 Bratislava

Redakčná rada: Cecília Blanárová, Monika Olečková, Marcela Prekopová
Martina Zonnenscheinová a Pavol Železník (šéfredaktor)

Email: frantiskanska.rodina@gmail.com

Webové sídlo: www.assisi.sk

Náklad: 750 ks

Cena: Františkánska rodina vychádza vďaka príspevkom odberateľov časopisu.

Náklady na tlač a distribúciu jedného výtlačku časopisu sú približne 1,20 €.

Číslo účtu vo formáte IBAN: SK91 0900 0000 0000 1148 4135

Svoje príspevky zasielajte na emailovú adresu redakcie.

Redakcia si vyhradzuje právo rozhodovať o úprave a výbere príspevkov, ktoré budú zaradené do príslušného čísla časopisu.

slovo na úvod

Koronavírus vystrašil celé ľudstvo. S údivom sme sledovali, ako nás to neviditeľné „nič“ oberá o zdravie, zamestnanie, Eucharistiu, blízkych príbuzných, slobodu... o úsmev i obyčajné podanie rúk. Svet stíchol, ulice sa vyprázdnila a umieračik na kostolnej veži oznámil koniec starých časov.

Zrazu sa nám otvorili oči a spoznali sme, že sme nahí.. že nemáme všetko pod kontrolou a nezachráni nás ani tučné finančné zabezpečenie. Viac ako kedykoľvek predtým sme si uvedomili krehkosť človečenstva. Pandémia koronavírusu nám pripomenula, že žijeme v zranenom svete. Znova sa nám potvrdilo, že hriechy proti prirodzenému poriadku vo stvorenom svete sú pre ľudstvo veľmi nebezpečné.

S veľkou naliehavosťou nám to pripomína aj pápež František v encyklike *Laudato si'*, ktorá sa zaoberá úpadkom životného prostredia. Svätý otec v nej zdôrazňuje sociálne dôsledky narušenia rovnováhy v prírode. Nezriadené využívanie prírodných zdrojov ohrozuje najmä tých najchudobnejších a najzraniteľnejších z nás.

V súčasnosti vo svete trpí podvýživou takmer 850 miliónov ľudí. Denne zomiera od hladu viac ako 30 tisíc ľudí, no zároveň vyhadzujeme do odpadu tretinu vyprodukovaných potravín vo svete. Možno si myslíme, že nás sa to netýka, že my tieto hrozné čísla nemáme možnosť zmeniť ani ovplyvniť. Možno naozaj nie, pravdou však je, že priemerný Slovák vyhodí do odpadu viac ako 100 kg potravín ročne. Možno by sme sa ani veľmi nečudovali, ak by sme sa dozvedeli, že priemerný františkán na tom nebude oveľa lepšie.

Tak ako Adam s Evou, aj my sa často skrývame pred Hospodinom. Vyhovárame sa a hádzeme zodpovednosť na druhých... na „hadov“ v politike, práci, kostole, nemocnici, škole, úrade či u susedov. Piate výročie pápežovej encykliky *Laudato si'* je dobrým dôvodom na zamyslenie a sebareflexiu. Ak naozaj chceme, aby sa svet zmenil k lepšiemu, musíme začať meniť sami seba a svoje správanie. Študijná príručka, ktorú uverejňujeme na stránkach nášho časopisu sa môže stať sprievodcom na ceste premeny a obrátenia. Svätý František z Assisi, ktorý žil v radostnej harmónii s Bohom, ľuďmi i prírodou nech nám vyprosí milosť poznania pravdy o sebe a svete okolo nás.

Pavol Železník

CHLIEB NÁŠ KAŽDODENNÝ

Keď sa vo februári v Melčiciach konalo národné stretnutie formátorov, nikto si nemohol ani len pomyslieť, že o pár týždňov neskôr príde situácia, kedy téma: František a Eucharistia, ktorú národný formátor brat Martin Dulaj vybral, sa stane tak aktuálnou a žiadanou. Že osobná účasť na živej liturgii sv. omše a prijímanie Tela a Krvi Pána Ježiša nám bude nadhlo znemožnené.

Priame prenosy svätých omší z farností boli určitým povzbudením k utuženiu domácej cirkvi a zmierňovali situáciu. Predsa len liturgické slávenie bez osobnej účasti, bez spoločenstva bratov a sestier, toto posväcujúce stretnutie, v ktorom k nám Boh hovorí a my mu odpovedáme, v ktorom Boha oslavujeme, prosíme a On v nás prostredníctvom Slova zapúšťa korene, aby prinieslo mnoho ovocia – toto všetko nemožno ničím nahradiť. Tým viac nie je možné nahradiť osobné stretnutie so živým Ježišom v prijímaní Jeho tela a krvi, ktoré nás premieňa, posväcuje a uzdravuje naše srdcia i telo, dáva nám silu, aby Slovo Božie prinieslo veľa ovocia. Dni v izolácii mali aj svoje pozitíva, prispeli k budovaniu domácej cirkvi, k posilneniu spoločnej modlitby i k nájdeniu si času na prečítanie Svätého Písma, či inej duchovnej literatúry, možno aj formačnej témy o Eucharistii, ktorej sme sa nadhlo museli zrieknúť.

Isto nie je medzi nami nikto, kto by aspoň raz nepocítil smútok a túžbu po osobnom stretnutí a tichom adorovaní Pánovho Tela a Krvi. Ani to nemôže byť inak. Pápežský kazateľ, kapucín Raniero Cantalamessa vo svojej knihe TAJOMSTVO POSLEDNEJ VEČERE, Eucharistia - naše posvätenie, nám dal prekrásnu inšpiráciu na rozjímanie k téme. Pripomína, že kto je Kristovo telo a pije jeho krv, žije z Neho, jeho životná sila pochádza z Ježiša, prechádza do nás, žije v nás pre jeho slávu, kráľovstvo a naše posväcovanie sa. Tí, čo ho prijímajú, skutočne z neho žijú, pretože v Ježišovom a Pavlovom chápaní Telo neznamená iba fyzické telo, ale skôr život v tomto tele, čiže my s ním prijímame i Pánove skutky, všetko čo počas života konal a cítil, smútok, modlitbu, samotu, ticho, uzdravujúcu moc tela i duše, vyhánanie zlých duchov, kriesenie mŕtvych, ale aj umučenie, kríž i zmŕtvychvstanie. Ako je však možné prijímať tento duchovný pokrm s úžitkom, aby sme sa stali užitočnými sluhami?

Kde nájdeme silu?

Keď sa nám Kristus daruje do krajnosti, očakáva od nás, aby sme sa takisto darovali my Jemu. Očakáva, že si nenecháme nič pre seba, ani svoj život, lásku, slabosti a hriechy, túžby, radosti i trápenia, píše autor. Iba tak sa môžeme stať pripravení prijať najvzácnejší dar. Náš otec sv. František vo svojej ušľachtilej a vrúcnej láske k Eucharistii nás svojím výrokom o sv. omši vyzýva: „Hľadte, bratia, na Božiu poníženosť a otvorte mu svoje srdcia, ponížujte sa, aby vás on povýšil. Nič si nenechávajte pre seba, aby vás celých prijal Ten, ktorý sa vám dáva celý.“ Kde však nájsť silu na toto úplné darovanie a nič si neponechať? Kto nám je pripravený ju dať? Odpoveď „Svätý Duch!“ Rovnako aj nasledujúce myšlienky nájdeme v tejto knihe. Ten, ktorého v liturgii svätej omše prosíme: „Nech Duch Svätý urobí z nás ustavičnú obeť pre Teba.“ Práve On, ktorý bol pri počatí Ježiša v Máriinom lone, pri naplnení Pána pri krste v Jordáne, pri jeho zmŕtvychvstaní, pri premenení chleba a vína na Telo a Krv nášho Spasiteľa. A práve Svätý Duch nás pri premenení každého osobne volá: „Pod', obetuj sa so mnou!“

Božské Srdce – prameň života večného

Ježiš je Srdcom mystického tela. Náš brat R. Cantalamessa jednoduchým a krásnym spôsobom vysvetľuje a prirovnáva Ježišovo

Božské Srdce k činnosti srdca v ľudskom organizme. Píše,... „tak ako do srdca človeka prúdi zo všetkých častí tela znehodnotená krv, ochudobnená o životodárne prvky a znečistená jedovatými zvyškami organizmu, krv, ktorá sa v pľúcach okysličí akoby spáli a takto obnovená a o živiny obohatená prúdi do srdca a z neho do všetkých častí tela. Presne to isté sa deje na duchovnej úrovni v Eucharistii, pretože je Srdcom Cirkvi a do nej prúdi poškvrnená krv sveta.“ Keď teda pri prijímaní vložíme do Eucharistie svoje hriechy, každú svoju nečistotu, aby boli zničené a dostávame čistú krv, Pánovu krv, krv zabitého Baránka, ktorá je tak ako hovorí sv. Ignác Antiochijský, „liekom zaisťujúcim nesmrteľnosť.“ Pretože Kristova Krv nám očistí svedomie od mŕtvych skutkov (Hebr 9, 14) a tiež : „Ježišova krv nás očisťuje od každého hriechu (porov, 1 Jn 1). Toto robí Eucharistiu skutočným „SRDCOM“ Cirkvi, oveľa viac ako si to dokážeme uvedomiť.

Chod' a ohlasuj!

Keďže po celý život prijímame Kristovo Telo i Krv, vďaka moci Ducha Svätého mu aj my môžeme obetovať celý svoj život (naše city, konanie, modlitby, službu, prácu i svoje trápenia, bolesti a podobne) a keďže prijímame aj zmŕtvychvstalého Krista a dostávame Svätého Ducha, Pán je a zostáva s nami. Kráča s nami, posilňuje nás, učí nás, vedie nás, potešuje i zastáva sa nás pred Otcom, aby sme vyzbrojení Jeho mocou vykročili po sv. omši do sveta a uskutočňovali evanjelium v službe našim bratom a sestrám.

Možno nám pripomenutie si významu Eucharistie pomocou úvahy z knihy pápežského kazateľa pomôže zamyslieť sa nad najvzácnejším darom terajšieho i večného života a položiť si otázku, či sami seba dávame bezo zvyšku, či sa denne otvárame Jeho Duchu, či sme pomaly neskĺzli do stereotypu a návyku. A či nezraňujeme toto Srdce vlažným prijatím, bez vrúcneho a pokorného srdca. Prosme nášho sv. Otca Františka, aby nás naučil prijímať Telo a Krv Pánovu, ako ich prijímal on.

Pripravila sr. Mária Marcela

MODLITBA

Prví kresťania s nesmiernou úctou, pokorou, vierou a odovzdanosťou prijímali Telo a Krv nášho Pána, ako potvrdzuje i jedna z najstarších modlitieb. Môže byť peknou inšpiráciou na rozjímanie v našich miestnych bratstvách.

MODLITBA ODDANOSTI PRVÝCH KREŠŤANOV

„Ježišu, nech do mňa vplynie všetko, čím si.
Nech ma Tvoje Telo a Krv s Tebou zjednotia.
Nech sú Tvoje umučenie a smrť mojou silou a životom.
Ježišu, stačí, keď si ty po mojom boku.
Nech je tieň Tvojho kríža skrýšou, ktorú hľadám.
Nedovoľ mi ujsť pred láskou, ktorú mi ponúkaš,
ale zachráň ma pred silami zla.
Na každé z mojich zomieraní vylej svoje svetlo a svoju lásku.
Neprestaň ma volať, kým nepríde ten deň,
keď ťa s Tvojimi svätými budem môcť naveky chváliť. AMEN.“

foto: Pavol Železník

Študijná príručka k encyklike Laudato Si'

1. časť
preklad: Lucia Spodniaková

**Interfrantiškánska komisia pre
spravodlivosť, pokoj a ochranu stvorenstva**

Drahé sestry a bratia!

Nech vám Pán udelí svoj pokoj!

S veľkým potešením vám ponúkame túto študijnú príručku k encyklike *Laudato Si'* (LS). V období prípravy vydania encykliky, Konferencia františkánskej rodiny (KFR) sa obrátila na nás, Inter-františkánsku komisiu pre spravodlivosť, pokoj a ochranu stvorenstva (Rímska VI.) so žiadosťou, aby sme boli pripravení na prijatie pápežského listu. V reakcii na to sme navrhli vytvorenie študijnej príručky určenej na podporu čítania a štúdia encykliky. KFR prijala náš návrh.

Táto študijná príručka sa ponúka predovšetkým františkánskej rodine. Pápež František objasňuje, že inšpiráciou pre encykliku, ale aj pre celý jeho pontifikát, je osoba sv. Františka z Assisi. V liste na začiatku uvádza: „Som presvedčený, že František je vynikajúcim príkladom starostlivosti o to, čo je slabé, a tiež integrálnej ekológie, prežívanej radostne a autenticky“ (LS 10). Sme pozvaní, aby sme túto správu stelesnili v dnešnom svete, žijúc podľa príkladu nášho vzoru sv. Františka a aby sme jasne počuli výzvy a videli potreby chudobných a zraniteľných našej zeme.

Študijná príručka je tiež predložená všetkým ľuďom dobrej vôle, pre ktorých by to mohlo byť užitočné. Pápež František v *Laudato Si'* opakovane vyzýva na dialóg na všetkých úrovniach a medzi všetkými aktérmi, s cieľom riešiť otázku naliehavej krízy našej doby. Môžeme nájsť spôsoby, ako spolu reagovať na jeho naliehavé prosby.

Pokyny na používanie tejto študijnej príručky sú veľmi jednoduché:

- musí sa používať s výtlačkom encykliky; príručka bola pripravená so zámerom povzbudzovania jednotlivcov a skupín, ktorí ju používajú, aby priamo prešli k slovám pápeža. Takže tí, ktorí sa zúčastňujú štúdia, potrebujú kópiu encykliky, ako aj kópiu príručky;

- príručka je rozdelená do siedmich kapitol, jedna ako úvod a ostatné pre každú oblasť do šiestich kapitol; môžete si pripraviť harmonogram deviatich stretnutí: jedno na všeobecný úvod (predstavenie), potom stretnutia pre každú zo siedmich kapitol a posledná kapitola je na vyhodnotenie podnetov z diskusie;

- vyberte moderátora pre celý program a moderátorov na jednotlivé stretnutia. Moderátor by mal účastníkom stretnutí pripomínať, aby si pred stretnutím prečítali príslušnú kapitolu encykliky a potom sa uistiť, že preštudovaná kapitola sa preberá plynule a že každý má šancu sa k nej vyjadriť;

- každé stretnutie začnite chvíľou rozjímania, modlitbou a otázkami: Prečo sa skupina stretla? Aké výsledky sa očakávajú? Potom prejdite na príručku, na uvedenie kapitoly, ktorá má byť prediskutovaná. Kapitolu čítajte pomaly. Ak komentár alebo citácia upúta pozornosť účastníkov, prejdite do encykliky a prečítajte si celú kapitolu, z ktorej sa cituje. Sledujte reakcie účastníkov na túto kapitolu. Potom pokračujte jej zhrnutím;

- po zhrnutí pokračujte otázkami na zamyslenie. Kde je to možné, nájdite veľmi konkrétne odpovede na otázky: Ako môžu účastníci reagovať individuálne? Ako môže skupina spoločne reagovať? Aké návrhy by sa mohli prijať vo väčšej komunite? Ako

sa môže miestna komunita stať iskrou, ktorá podnieti ku väčšej aktivite potrebnej na to, aby sme mohli čeliť našim svetovým krízam? Neustále hľadajte spôsoby, ako realizovať návrhy uvedené v encyklike;

- po prvých ôsmich stretnutiach naplánujte stretnutie, kde štúdiom a výsledky vyhodnotíte: Čo bola skupina schopná dosiahnuť? Aké kroky sú potrebné na pokračovanie v tomto procese? Ako by mohla skupina zapájať ďalších do tejto snahy? Bolo by zaujímavé pre tých, ktorí sa zúčastnili, aby vytvorili novú skupinu s novými účastníkmi?

Sestry a bratia, dúfame, že vás tento študijný sprievodca povzbudí, aby ste si prečítali a študovali encykliku, najmä v skupinách, ktoré budú potom schopné spolupracovať pri realizácii svojej výzvy na potrebné zmeny na prekonanie súčasnej krízy. Uvedomujeme si, že všetky príručky, ako je aj táto, sú kultúrne obmedzené. Preto vyzývame františkánsku rodinu v každom regióne, aby zväžila prípravu vhodnejšej študijnej príručky (z hľadiska regiónu). Chceme pripomenúť, že príručka na štúdium nebude elitným dokumentom, ale takým, ktorý pomáha všetkým ľuďom čítať, porozumieť a prežiť slová pápeža Františka. Prosím, neváhajte ju šíriť ďalej.

Modlíme sa, aby tento študijný sprievodca bol užitočným nástrojom na pochopenie posolstva encykliky a pri propagácii procesu neustálej premeny, ktorá je nevyhnutná pre život podľa evanjelia.

Členovia komisie Rímskej VI.

Úvod

Predstavenie encykliky

Podnadpis pápežovej encykliky *Laudato Si'* objasňuje základný dôvod pre napísanie listu: „o starostlivosti o náš spoločný domov“. Svätý František nám pripomína, že „naš spoločný domov je ako sestra, s ktorou sa delíme o existenciu, aj ako krásna matka, ktorá nás prijíma vo svojom náručí“ (# 1). Naša sestra plače kvôli zraneniam, spôsobenými našou nedostatočnou zodpovednosťou a preto, že sme vyrastali s myšlienkou, že „sme jej vlastníkami a vládcami, oprávnenými na jej drancovanie“ (# 2).

Vzhľadom na úpadok životného prostredia, v ktorom sa sami nachádzame, pápež František vyzýva všetkých, ktorí žijú na tejto planéte, aby začali dialóg o našom spoločnom

domove (# 3). Cituje svojich pápežských predchodcov, ktorí predtým upozorňovali na tieto problémy, komentujúc, že ich obavy sa odrážajú v úvahách mnohých vedcov, filozofov, teológov a spoločenských organizácií, spolu s ďalšími cirkvami a kresťanskými spoločenstvami a inými náboženstvami (# 3 - 9).

Pápež František vyjadruje zodpovednosť sv. Františka z Assisi za svoj vlastný život a službu a nazýva ho „vynikajúcim príkladom starostlivosti o to, čo je slabé, a tiež o integrálnu ekológiu, prežívanú radostne a autenticky“, čím sa jasne uvádza jedna zo základných tém encykliky, vzťah medzi sociálnou spravodlivosťou a starostlivosťou o životné prostredie. Pápež hovorí: „V ňom možno objaviť, do akej miery je neoddeliteľná starostlivosť o prírodu, spravodlivosť voči chudobným, angažovanosť v spoločnosti a vnútorný pokoj“ (# 10).

Pripomína nám, že keď pristupujeme k prírode a k životnému prostrediu bez toho, aby sme boli otvorení pre úžas a údiv, ako sv. František, „naše postoje budú postojmi vládcu, spotrebiteľa alebo obyčajného využívatela prírodných zdrojov, ktorý nie je schopný stanoviť hranice svojim okamžitým záujmom“ (# 11).

Pápež jasne vyzýva: „Súčasťou naliehavej výzvy chrániť náš spoločný domov je starosť o zjednotenie celej ľudskej rodiny v snahe o udržateľný a integrálny rozvoj...“ (# 13), čo si vyžaduje „obnovenie dialógu o svete, v ktorom budujeme budúcnosť planéty“ (# 14). Rozpoznáva ťažkosti spojené s touto výzvou nielen z dôvodu silnej opozície,

ale aj kvôli nezáujmu. „Postoje, ktoré prekážajú na ceste hľadania riešení aj medzi veriacimi, siahajú od odmietnutia problému až k nezáujmu, k pohodlnej rezignácii alebo k slepej dôvere v technické riešenia“ (# 14).

Úvod končí zoznamom určitých tém, ktoré sa prelínajú celou encyklikou, a ktoré pomôžu utriediť a pochopiť celkové posolstvo: „...vnútorný vzťah medzi chudobnými a krehkosťou planéty; presvedčenie, že celý svet je vnútorne spojený; kritika novej paradigmy a foriem moci, ktoré vychádzajú z technológie; výzva hľadať iné spôsoby chápania ekonomiky a pokroku; vlastná hodnota každého stvorenia; zmysel človeka pre ekológiu; nevyhnutnosť úprimných a poctivých diskusií; vážna zodpovednosť medzi národnej a miestnej politiky; kultúra a návrh nového životného štýlu“ (# 16).

Otázky na zamyslenie:

1. Názov encykliky *Laudato Si'* zdôrazňuje význam sv. Františka ako inšpirácie. Ktorý z postojov svätca je pre vás najpútavejší?
2. Pápež František objasňuje svoje poznanie toho, že zhoršovanie životného prostredia a sociálna nespravodlivosť sú vážne hrozby, ktoré sú vzájomne prepojené. Aké máte s tým skúsenosti? Ako môžeme byť súčasťou dialógu, ku ktorému nás všetkých pozýva?
3. Posúďte témy, ktoré sú uvedené v poslednom odseku. Ktoré sú podľa vás najdôležitejšie?

1. Kapitola

Čo sa deje s naším domovom?

Prvá kapitola encykliky je venovaná čítaniu znamení čias a pápež František poznamenáva, že „stačí sa úprimne pozrieť na realitu, aby sme zistili, že náš spoločný domov veľmi chátra“ (# 61). Pripúšťa, že existujú rôzne názory, ktoré sa týkajú tejto situácie a jej možných riešení, vyhlasuje, že iba poctivá diskusia medzi odborníkmi, ktorí rešpektujú názory druhých nás môže viesť vpred (# 61). Encyklika navrhuje šesť oblastí, ktoré si vyžadujú dôkladnú analýzu.

Prvá oblasť sa zaoberá znečistením a klimatickými zmenami (# 20 - 26). Mnohé formy znečistenia vedú k širokému spektru zdravotných rizík, najmä pre chudobných a technológia nie je jediný spôsob, ako tieto problémy vyriešiť (# 20). Stovky miliónov ton odpadu produkované každý rok, väčšina z nich toxická, rádioaktívna a taká, ktorá nepodlieha biologickému rozkladu, je ďalšou formou znečistenia a z toho dôvodu zem, náš domov, sa čoraz viac premieňa na obrovskú skládku smetí (# 21). Tieto problémy úzko súvisia s kultúrou vyhadzovania, v ktorej sa veci rýchlo menia na odpadky; musíme sa naučiť zachovať zdroje pre súčasné a budúce generácie a maximálne obmedziť používanie neobnoviteľných zdrojov (# 22).

Pokiaľ ide o klimatické zmeny, pápež tvrdí, že konzistentný vedecký konsenzus naznačuje, že sme v súčasnosti svedkami znepokojivého otepľovania a zmeny klimatického systému. Štúdie naznačujú, že hoci sú zapojené aj iné faktory globálneho

oteplovania za posledné desaťročia, ktoré sú spôsobené hlavne ľudskou činnosťou, model rozvoja založený na intenzívnom využívaní fosílnych palív sa zhoršuje. Okrem toho veľa chudobných žije v oblastiach zvlášť postihnutých javmi, ktoré súvisia s otepľovaním a to vedie k tragickému nárastu počtu migrantov, ktorí utekajú pred rastúcou biedou, spôsobenou zhoršovaním životného prostredia. Ľudstvo je povolané uznať potrebu zmeny životného štýlu, výroby a spotreby a podporovať účinné politiky na vyriešenie týchto problémov (# 23 - 26).

Druhou oblasťou je otázka vody (# 27 - 31). Dostatok pitnej a čistej vody je prvoradým a dôležitým problémom, lebo je nevyhnutná pre ľudský život a na udržanie suchozemských a vodných ekosystémov. Mimoriadne vážna situácia je vo vzťahu k chudobným, u ktorých spôsobuje veľa úmrtí a šírenie chorôb, súvisiacich s nedostatkom vody (# 28 - 29). Encyklika jasne uvádza, že prístup k zdravotne vyhovujúcej vode je základné a univerzálne ľudské právo (# 30).

Tretia oblasť sa zaoberá stratou biodiverzity (# 32 - 42). Vyhytnutie rastlinných a živočíšnych druhov spôsobených ľudskou činnosťou mení ekosystém a budúce dôsledky nemožno predvídať. Táto strata neznamená len odstránenie zdrojov pre nás, ale zmiznutie druhov, ktoré sú hodnotné samy osebe (# 32 - 33). Musíme uznať skutočnosť, že VŠETKY stvorenia sú spojené a že všetky sú navzájom závislé (# 42).

Štvrtá oblasť sa zaoberá znižovaním kvality ľudského života a rozpadu

spoločnosti (# 43 - 47). Musíme brať do úvahy účinky zhoršovania životného prostredia, súčasný model rozvoja a kultúry súvisiacich so životom ľudí (# 43). Zváženie týchto účinkov naznačuje, že ich rast v posledných dvoch storočiach nie vždy viedol k integrálnemu rozvoju a zlepšeniu kvality života (# 46).

Piata oblasť je oblasť globálnej nerovnosti (# 48 - 52). Pápež František jasne uvádza, že „Zhoršovanie životného prostredia a spoločnosti osobitným spôsobom zasahuje najmä tých najchudobnejších, na tejto planéte“ najchudobnejších a vylúčených, ktorí tvoria väčšinu populácie planéty a ktorí sú často spomínaní na medzinárodných diskusiách. (# 48 - 49). Encyklika dôrazne poznamenáva, že „Skutočný ekologický prístup sa vždy stáva sociálnym prístupom, ktorý musí v diskusiách o životnom prostredí integrovať spravodlivosť, aby bolo vypočuté volanie zeme aj volanie chudobných“ (# 49). Miera pôrodnosti sa nedá použiť ako obetný baránok; musíme čeliť otázke extrémneho a selektívneho konzumizmu niektorých ľudí (# 50). Takéto úvahy nás vedú k tomu, aby sme si uvedomili, že pokiaľ ide o klimatické zmeny, existuje diferencovaná zodpovednosť (# 52).

Záver 1. kapitoly sa venuje slabej reakcii na naše environmentálne problémy (# 53 - 59). Zatiaľ čo nikdy sme s naším spoločným domovom nezaobchádzali tak zle a neurážali sme ho tak ako posledné dve storočia, dosiaľ sme nenašli primerané odpovede na túto krízu, čo naznačuje, že medzinárodná politika podlieha globálnym technológiám a financiam (# 53 - 54). „V skutočnosti však akýkoľvek pokus

spoločenských organizácií o zmenu vecí sa bude vnímať ako vyrušovanie vyvolané romantickými rojkami alebo ako prekážka, ktorej je potrebné sa vyhnúť“ (# 54). Nemôžeme byť spokojní s „povrchnou alebo zdanlivou ekológiou, ktorá posilňuje otupenosť a ľahkomyselnú nezodpovednosť,“ (# 59) ale musíme čeliť našej kríze a urobiť odvážne rozhodnutia.

Otázky na zamyslenie:

1. Súhlasíte s pápežom, že Zem, náš spoločný domov vážne upadá? Aké dôkazy môžete poskytnúť na podporu svojho názoru?
2. V posledných niekoľkých rokoch došlo k sporu o príčinách globálneho otepľovania. Pápež hovorí, že hoci existujú aj iné príčiny, tou hlavnou je ľudská činnosť. Čo si myslíte? Čo môžeme urobiť v našom osobnom, komunitnom a spoločenskom živote na riešenie príčin klimatických zmien?

3. Encyklika vyzýva všetkých, aby uznali dopad environmentálnej krízy na chudobných a pamätali, že akýkoľvek skutočný ekologický prístup je vždy aj sociálnym prístupom k problému. Pápež tiež hovorí, že pokiaľ ide o zmenu podnebia, musí existovať diferencovaná zodpovednosť. Ako môže tento prístup ovplyvniť náš životný štýl?

4. Akú ďalšiu oblasť záujmu uvedenú v 1. kapitole považujete za dôležitú v diskusii o environmentálnej kríze?

2. Kapitola

Evanjelium stvorenia

V druhej kapitole Laudato Si' pápež František prechádza od interpretácie rôznych chorôb, ktoré postihujú svet a ľudskú rodinu k rozvoju plánu liečby, ktorý je zakorenený vo viere a Biblii. Začína zdôrazňovaním nevyhnutnosti zapojenia vedy a náboženstva do dialógu: „Ak sa má naozaj vybudovať ekológia, ktorá nám umožní opraviť všetko, čo sme zničili, potom nemôžeme zanedbať nijaké vedecké odvetvie, nijakú formu vedy, ani náboženskú, vrátane jej vlastného jazyka. Okrem toho je Katolícka cirkev otvorená dialógu s filozofickým myslením, čo jej umožňuje vytvárať rozličné syntézy medzi vierou a rozumom“ (# 63).

Pápež pripomína, že ľudské bytosti sú súčasťou Božieho plánu stvorenia (# 65). Boli sme určení na vzťah s Bohom, s bližným a so svetom, v ktorom žijeme. Hriechom je najmä to, keď sa opovažujeme nahradiť Boha a zabúdame, že aj my sme jeho stvorenstvom. Vtedy narúšame vzťah Boha a ľudí (# 66). Ľudia sú skôr povolani byť zodpovednými správcami zeme, ako si namýšľať, že

„vláda“ nad zemou a Božími stvoreniami (Genesis 1,28) ospravedlňuje akékoľvek naše zaobchádzanie s bližnými (# 67 - 69).

Pápež František opakovane pripomína: „všetko je vzájomne prepojené“ (# 70). Uvažovanie nad stvorením nás môže viesť k chvále, vzdávaní vďaky a k hlbšej viere v Božiu spasiteľnú lásku k nám a väčšej túžbe po spravodlivosti (# 71 - 74).

Pápež rozlišuje medzi prírodou ako „systémom, ktorý je možné analyzovať, chápať a riadiť“ a stvorením ako „darom, ktorý vychádza z otvorenej ruky Otca, ako realita osvietená láskou, ktorá nás zvoláva k univerzálnemu spoločenstvu“ (# 76). Stvorenie ako „poriadok Božej lásky“ (# 77), je potrebné ďalej rozvíjať, a to si vyžaduje pokračovanie v dielach Ducha Svätého a ľudskú spoluprácu, rovnako aj našu kreativitu a vynaliezavosť, ktorá je často viditeľná vo vede (# 78 - 81). Ako ľudia vo vzťahu a subjekty, ktoré sú spolutvorcami, sme povolani zaobchádzať s ostatnými živými bytosťami ako so subjektmi, s ktorými sa stretujeme, a nie ako s predmetmi, ktorým vládeme alebo ich riadime.

Pápež František varuje: „Ak sa príroda chápe iba ako predmet zisku a ekonomického záujmu, má to vážne dôsledky aj pre spoločnosť“ (# 82). „Cieľom cesty vesmíru je Božia plnosť, ktorú už dosiahol zmŕtvychvstalý Kristus, je osou univerzálného dozrievania všetkých vecí ... Človek obdarovaný inteligenciou a láskou je priťahovaný Kristovou plnosťou a povolaný priviesť všetky stvorenia k ich Stvoriteľovi“ (# 83).

Toto je veľmi silná františkánska vízia a rozvíja sa v nasledujúcich odsekoch: každá časť stvorenia má Bohom daný

cieľ, odhaľuje Božiu dobrotu a veľkorysosť, je vzájomne závislá a nejakým spôsobom predstavuje Boha bez toho, aby bola schopná zachytiť plnosť Boha (# 84 - 88). Tento prístup je krásne vyjadrený vo Chválospeve stvorenstva od sv. Františka (# 87), ktorá je inšpiráciou pre encykliku.

Láska k stvorenstvu však nemôže zakrývať „osobitnú hodnotu“ ľudskej osoby a súčasne „bojovať za iné druhy bez toho, aby sme chránili rovnakú dôstojnosť všetkých ľudí“ (# 90). „Pocit vnútornej jednoty s ostatnými bytosťami prírody nemôže byť autentický, ak nám v srdci chýba neha, súcit a starosť o druhých ľudí“ (# 91). Starostlivosť o svet prírody je v poriadku, pokiaľ neignorujeme našich bratov a sestry, ktorí trpia. Tieto dva záujmy sú navzájom prepojené: „Keď je srdce naozaj otvorené univerzálnemu spoločenstvu, nič a nikto nemôže byť vylúčený z tohto bratstva. Je pravdou aj to, že ľahostajnosť alebo krutosť k ostatným stvoreniam tohto sveta sa nakoniec určitým spôsobom vždy preniesie do správania k ostatným ľuďom“ (# 92).

Pretože zem a jej dobrá sú v podstate „spoločným dedičstvom“, pripomína nám to pápež František slovami sv. Jána Pavla II. „súkromné vlastníctvo je vždy zaťažené spoločenskou hypotékou“ (# 93). Naše prírodné prostredie je „spoločné dobro“ a zodpovednosť platí pre všetkých (# 95). Ako kresťania, túto zodpovednosť vykonávame nasledovaním príkladu Ježiša, ktorý pozýval ľudí, aby rozjímali nad dobrotou a krásou sveta, žil v harmónii s prírodou a pracoval rukami, čím posvätil ľudskú prácu (# 96 - 98). Spoznajúc úctu a zodpovednosť za naše povolanie žiť

a pracovať ako Ježiš, môžeme s odvahou čeliť ľudským koreňom krízy, s ktorou sa v súčasnosti stretávame.

Otázky na zamyslenie:

1. Svätý František sa považoval za „univerzálného brata“, toho, ktorý žije v harmónii s ľuďmi a svetom okolo neho. Ako môžeme lepšie vyjadriť túto harmóniu v našich životoch ako veriaci, občania, pracujúci a spotrebiteľia?
2. Považujete pápežovo rozlíšenie medzi „prírodou“ a „stvorením“ za užitočné?
3. Ako môže táto encyklika viesť k tomu, aby sme si prečítali a vysvetlili Chválospev stvorenstva sv. Františka novým spôsobom?
4. Čo pre nás znamená, že sa máme riadiť Božím príkazom pre prvých ľudí stvorených na Boží obraz (Genesis 1,28), vzhľadom na „osobitnú hodnotu“ ľudstva vo stvorení?
5. Ako môžu sľub a tradície evanjeliovej chudoby pomôcť druhým lepšie porozumieť a zaobchádzať so životným prostredím ako s „kolektívnym dobrom“?

(pokračovanie v budúcom čísle časopisu)

NEUSTÁLE „DÝCHAŤ“ KRISTOVHO DUCHA

Páter Gabriel

Kňaz, menší brat Gabriel, Pavol Prievalský, našiel svoje františkánske povolanie po niekoľkoročnej kríze, až v zrelom veku. Odvtedy svoj život celkom vložil do Ježišových rúk. Prvé tri rehoľné roky prežil v tajnosti, vyštudoval za kňaza, pôsobil ako duchovný asistent v niekoľkých bratstvách, vyskúšal si službu gvardiána i učiteľa na gymnáziu i základnej škole. Dnes pôsobí v Prešove, vo františkánskom kostole sv. Jozefa.

V nasledujúcom rozhovore vám priblížime jeho osobný príbeh, v ktorom sa podelí o duchovnú cestu i svoj blízky vzťah k Milujúcemu Ježišovi.

Krátke Curriculum vitae

Narodil sa 3. júla 1952 v Nedašovciach, v okrese Bánovce nad Bebravou, v Trenčianskom kraji. Vyrastal v katolíckej rodine, pochádza z piatich súrodencov. Jeden z nich ako maličký zomrel hneď po narodení, takže spolu vyrastali traja chlapci a jedno dievča; on bol najmladší. Po skončení základnej školy šiel študovať do Trenčína na Strednú ekonomickú školu, kde po maturite zostal bývať i pracovať. Začiatkom roka 1988 odišiel do Bratislavy, kde vstúpil do rehole. Tri roky pracoval ako „tajný rehoľník“ v Ústave pre telesne postihnutú mládež. Po páde totality, začal navštevovať teologickú fakultu na Univerzite Komenského v Bratislave. Slávnostné sľuby zložil 26. 9. 1992 a kňazskú vysviacku prijal o rok neskôr 23. 10. 1993 v Trnave, v kostole sv. Jakuba.

Kedy sa Ťa dotkol Pán a aké bolo Tvoje dospievanie z pohľadu viery?

Moja mama spomínala, že už ako maličký chlapec som zbožne kľáčal pred krížom a kládla si otázku, čo na tom kríži vidím, keď tak úpenlivo naň hľadím. Rád som chodil miništrovať, vtedy boli časy komunistickej diktatúry. Pamätám si, ako som viedol zápalistý dialóg s mojím neveriacim príbuzným a bránil som pred ním (v rámci svojich detských možností) našu katolícku vieru. Jeho otec bol totiž školský inšpektor a on bol doma vychovávaný v militantnom protikatolíckom duchu. Keď som potom odišiel študovať na strednú školu do Trenčína a po jej skončení som tam zostal bývať, moja viera sa dostala do krízy. Niežeby som bol prestal veriť v Boha, ale prestal som vieru praktizovať. To trvalo až do 33. roku môjho veku.

Pocítil si túžbu za františkánskym povolaním, kto, alebo čo Ťa ovplyvnilo?

Ja patríam k takzvaným "neskorým povolaniam". Mal som už Kristove roky, keď som sa rozhodol svoj život úplne odovzdať Ježišovi a zasvätiť sa mu. Zamiloval som sa do neho takým spôsobom, že každá milostná láska k inej osobe by bola zradou tejto zvrchovanej lásky k nemu. Lebo on ma uzdravil a vyslobodil z otroctva, do ktorého ma voviedol spôsob

života, odkedy som zanechal praktizovanie viery. Podstatným spôsobom sa na mojom obrátení podieľalo čítanie a rozjímanie Svätého písma, ktoré mi darovala jedna kolegyňa. Spočiatku som ho síce čítal ako svetskú knihu, hľadal som v ňom múdrosť. Nakoniec sa mi stalo inšpiráciou pre život. K františkánom ma priviedli ľudia, ktorých mi Pán posielal do cesty, keď som si kládol otázku, kde v Cirkvi by som mu mal slúžiť. Základným motívom pre rehoľné povolanie bola pre mňa Ježišova výzva: „Ak chceš byť dokonalý...“ (Mt 19, 21). A ku kňazstvu ma pobádali jeho slová: „Žatva je veľká, ale robotníkov málo...“ (Mt 9, 37).

Ako reagovali rodičia a súrodenci, keď si sa rozhodol pre rehoľné a kňazské povolanie? Podporili Ťa?

Pretože to bolo za spomínaného komunizmu, o svojom rozhodnutí stať sa rehoľníkom a kňazom, som nemohol hovoriť priamo. Mame som iba povedal: „*Tam, kam idem, odtiaľ sa už nevrátim, ani keby ste kľakli na kolená.*“ ... Iste to boli pre ňu bolestivé slová. Ale čím menej vedela, tým to bolo pre ňu i rodinu lepšie... Až potom, po čase, keď sa uvoľnili politické pomery a v tajnej reholi sme pre naše mamy zorganizovali stretnutie, keď vide-la kde som, viackrát opakovala vetu: „*Paľko, dobre si si zvolil!*“ Na smrteľnej posteli mi povedala: „*Som na teba hrdá.*“

Prečo k Menším bratom? Bojoval si aj s myšlienkou vzdať to a odísť z formácie, či neskôr?

Jednoducho ma oslovil život sv. Františka, zdal sa mi byť veľmi blízky. Zodpovedal mojej povahe. To neznamená, že neboli ťažkosti, moje rozhodnutie patriť Ježišovi, slúžiť mu v jeho Cirkvi v spoločenstve Menších bratov mi však dávalo silu prekonávať všetky ťažkosti. Radosť z daru povolania bola vždy silnejšia.

Čo Ti dáva povolanie rehoľníka a povolanie kňaza? Kde všade si pôsobil?

Povolanie mi dáva možnosť vzrastať po ľudskej i kresťanskej stránke. Ako kňaz môžem ľuďom ohlasovať Kristovo evanjelium a sprostredkovať im účasť na božskej prirodzenosti a daroch Krista a jeho milosti. Začínal som v Bratislave; tam bola formácia i prvý rok kňazstva. V Bratislave som strávil viac ako sedem rokov.

Páter Gabriel s novicmi

Potom som bol tri roky v Trstenej na Orave, kde som mal na starosti postulantom. Odtiaľ som šiel slúžiť do Trnavy, kde som bol šesť rokov novicmajstrom. Potom ma poslali do Nových Zámkov, kde som vykonával deväť rokov službu gvardiána kláštora. Odtiaľ som šiel do Filákov, kde som tri roky učil na základnej škole. A teraz pôsobím štvrtý rok v Prešove.

Kde si pôsobil ako duchovný asistent? O čo by sa mal dobrý terciár zvlášť oprieť?

Všade som sa určitým spôsobom venoval terciárom, aj ako duchovný asistent. Okrem toho, že som s nimi mával mesačné stretnutia

(okrem detvianskych terciárov, kde som to nedokázal zladit' s mojimi povinnosťami učiteľa a katechéty), mával som s nimi i duchovné cvičenia, prípadne duchovné obnovy. Terciár, ak chce napredovať v šľapajach sv. Františka, mal by čerpať z prameňov; t.j. z ducha svojho Zakladateľa. K jeho poznaniu napomáha Regula a určite počiatočná formácia, ku ktorej by sa terciár mal raz za čas vracat' a osviežovat' si cenné myšlienky v nej prítomné. A nepochybne časté rozjímanie Svätého písma, hlavne evanjelia, lebo to bolo zdrojom a inšpiráciou života sv. Františka.

Na návšteve v Žakovciach

Čo všetko, aké povinnosti a služby vykonávaš v súčasnosti?

V Prešove je moja činnosť ako kňaza zameraná hlavne na ohlasovanie Božieho slova a vysluhovanie sviatostí. V našom kostole sa veľa sponď, nakoľko tu prichádzajú ľudia zo širokého okolia. Počul som, že náš kostol niektorí veriaci volajú „dom prijatia a zmierenia“.

Od istého času, som začal robiť adventné a pôstne duchovné obnovy. Mesačne (okrem prázdnin) chodím k terciárom do Bardejova. A spievam v zbore Taizé, ktorý sme založili spolu s laikmi z nášho mesta a spievame raz za mesiac pri štvrtkovej adorácii v našom kostole. Zbor vedie učiteľka hudby z miestneho konzervatória Dezidera Kardoša.

Ktorý kresťanský autor Ťa najviac ovplyvnil a opakovane sa k nemu vraciaš?

Azda neukrídím iným autorom ak poviem, že je ním Tomáš Špidlík. K jeho knihám sa neustále vraciam. Podľa jeho konceptu prednášam i kresťanskú špiritualitu, samozrejme doplnenú o františkánsku charizmu, ktorou ma ovplyvnil náš Zakladateľ. Tieto základy kresťanskej špirituality ponúkam aj terciárom v Bardejove, alebo tiež spoločenstvu mladých kresťanov, ktorí sa stretávajú v našom kostole a mám ich v súčasnosti na starosti. K už spomenutému Tomášovi Špidlíkovi by som prirátal ešte

troch autorov: Wilfrida Stinissena (ten mi pomáha rozširovať pohľad na chápanie kresťanskej modlitby), Anselma Grüna (ten je pre mňa výborným učiteľom v oblasti boja proti zlým myšlienkam) a Charlesa Journeta (jeho kniha Zlo mi ponúka pravoverný teologický i filozofický pohľad na problém Zla).

Aké máš záľuby?

O mne je známe, že spievam a hrám na gitare. Je to zároveň môj relax, ale aj forma pastorácie. Sem-tam urobím nejaký malý koncertík. Spolupracujem tiež so zborom Gregos z neďalekých Gregoroviec. Nahral som 4 CD.

Čo si myslíš o kontemplatívnej modlitbe a osobnom vzťahu s Ježišom? Nájdeš si dost času na tiché chvíle osamote s Pánom?

Osobný vzťah s Kristom je taký dôležitý, ako dýchať vzduch. Kontemplatívna modlitba je práve o neustálom „dýchaní“ Kristovho Ducha. Je to dvadsaťštyrihodinový úkon, v ktorom je človek totálne otvorený pre zjednotenie sa s Troj jediným Bohom a jeho svätou vôľou. Je to neustála snaha, resp. dispozícia srdca (či už aktuálne alebo habituálne vedomá) usilujúca sa o zjednotenie sa s Bohom prebývajúcim v ňom, s Troj jediným Bohom, ktorý zároveň toto srdce presahuje a je prítomný v plnosti života viditeľného i neviditeľného.

Cestou na koncert - Hlohovec

Ako som už v doteraz povedanom naznačil, modlitba nie je len o vyhľadávaní „tichých chvíľ osamote“, kde by sa človek stretol so svojím Pánom a Bohom. Iste, aj to je potrebné, ved' nás k tomu vyzýva samotný Ježiš (Mt 6, 6). Ale to by nestačilo. O našom Zakladateľovi je napísané, že on sa už nielen modlil, ale „on sa stal modlitbou“. Všetko má totiž podľa neho slúžiť duchu modlitby. Ale musím priznať že ma bolí, keď si nenachádzam čas na spomínané intímne chvíle s Kristom byť osamote.

Čo pre Teba znamená permanentné obrátenie? Akým duchovným pravidlom sa necháš viesť?

Permanentné obrátenie to je to, čo som vyššie spomenul: neustále úsilie o zjednocovanie sa s Troj-jediným Bohom a jeho svätou

vôľou. Ak by som to mal vyjadriť nejakým obrazom, tak použijem tento: Naše ruky sú naplnené rozličnými vecami, potrebnými i nepotrebnými pre náš život. My tieto veci zvierame a myslíme si, že bez nich náš život nie je možný. Naš Boh, ktorý vie oveľa lepšie než my, čo je pre nás prospešnejšie, robí raz za čas revíziu nášho života a pýta sa nás: „Dovolíš, aby som ti niektorú z týchto vecí vzal?“ Ak sme, alebo chceme byť správne nastavení, musíme jeho ponuke odpovedať kladne. Týmto sa to však nekončí; v rukách zostalo uvoľnené miesto a preto sa Boh znovu pýta: „A dovolíš, aby som ti tam vložil novú vec?“ Aj v tomto prípade je správne disponovaný ten, kto odpovie kladne... Myslím si, že toto je pravidlo pravej nábožnosti.

Čo pokladáš v živote františkána za najdôležitejšie?

Byť menším a nič si neprivlastňovať.

Akú čnosť pokladáš za najväčšiu, akou Teba obdaroval Pán?

Raz mi gymnazisti, ktorých som učil, povedali, že som trpezlivý. Kiež by to bola pravda. Ved' láska je na prvom mieste trpezlivá (porov. 1Kor 13, 4).

Prevádzkuješ živú a zaujímavú internetovú stránku www.patergabriel.eu, prečo si sa rozhodol aj pre takýto druh šírenia evanjelia a ohlasovania? Aké ovocie prináša?

Začal som ju tvoriť, keď som pôsobil v Nových Zámkoch. Zdalo sa mi, že jej prostredníctvom môžem odovzdávať to, čo som sám získal. Navštevujú ju aj ľudia

zo zahraničia, takže má široký záber.

Čo by si poradil alebo poprial terciárom?

Aby objavili nanovo svoje františkánske povolanie a jeho charizmu. Je určite veľa významných svätcov, ktorí nie sú františkánski a oslovujú súčasných kresťanov. Aj františkánski terciári k nim putujú, používajú sväteniny s ich kultom spojené. Nič proti zdravej a pravej úcte svätých. Ale každý františkánsky terciár by sa mal „*chváliť vlastným perím*“ a čerpať z milosti svojho Zakladateľa, skrze ktorého Boh bohato obdaril a neustále obdarúva svätú Cirkev.

Ďakujeme za povzbudivý rozhovor

sr. Mária Marcela

s terciármi v Levoči

Podľa schváleného programu stretnutí národnej rady OFS na rok 2020, sa v sobotu 23. mája 2020 konalo rokovanie NR OFS v Žiline Bánovej. Pred rokováním sa v kostole Najsvätejšieho Božského srdca slávila svätá omša. Hlavným celebrantom bol národný duchovný asistent P. Jozef Konc OFM Cap., spolucelebrantmi boli P. Robert Chabada OFM, národný duchovný asistent a P. Bruno Včela OFM regionálny duchovný asistent západoslovenského regiónu.

Na rokovaní okrem spomínaných duchovných asistentov boli prítomní: J. Gazdík, M. Suchanovský, M. Olečková, M. Dulaj, M. Hudáková, M. Šerík, J. Zonnenschein, M. Zonnenscheinová (za redakčnú radu FR). Ospravedlnení boli páter P. Gállik OFM Conv, P. Železník a L. Spodniaková.

Národná rada sa na svojom rokovaní venovala kontrole plnenia prijatých úloh, príprave národnej kapituly OFS v Melčiciach, ktorá sa bude sláviť v termíne 4. – 6. 9. 2020, informáciám z MeR OFM a ďalším témam, ktoré predložili členovia NR.

Národná rada z dôvodu pandémie zrušila národné stretnutie OFS v Szentkút, účasť na Mariánskej púti v Prahe a všetky stretnutia v regiónoch. Miestnym bratstvám odporúčala prerušiť stretnutia bratstiev, podľa usmernení krízového štábu a vývinu situácie s koronavírusom na Slovensku.

NR v rôznom prijala nové úlohy:

- Návrh na schválenie výdavku NR za kurzový rozdiel, ktorý vznikol pri platbe za ubytovanie v hoteli Marianum v Prahe a v Dome kresťanskej mládeže sv. Ľudmily v Prahe, kde bol zabezpečený nocľah pre prihlásených účastníkov mariánskej púte v Prahe v termíne 5. – 7. 6. 2020 a kvôli pandémie sa táto účasť na púti nedala

zrealizovať. Celkový rozdiel bol 286 €. NR tento výdavok jednohlasne schválila.

- Prevzatie knihy „Duchovní doprovázení“, od SFŘ ČR zabezpečí národný minister. Po dovezení bude expedovaná do MB, ktoré si ju objednali alebo objednávajú.

- Odsúhlasenie požiadavky MeR OFS na úhradu členského príspevku za rok 2020 v celkovej sume 1156 €.

- Štatistické údaje o počte členov, duchovných asistentov pre MeR boli spracované a poslané MeR OFS v termíne.

Štatistické údaje k 31.12.2019:

počet aktívnych členov: 821;
 počet nečinných členov: 252;
 počet MB: 60;
 počet duch. asistentov: 30 z toho OFM 23;
 počet vo formácii: 47;
 počet v iniciácii: 46;
 počet mužov: 128;
 počet žien: 693;
 počet členov do 35 rokov: 6;
 počet členov 36-50 rokov: 86;
 počet členov 51 – 65 rokov: 212;
 počet členov nad 66 rokov: 517;
 počet členov v západ. regióne: 244;
 počet členov vo východ. regióne: 143;
 počet členov v oravskom regióne: 159;
 počet členov v stred. regióne: 138;
 počet členov v maďar. regióne: 137;

- Brožúry s Regulou, GK a Štatútom sú pre MB k dispozícii v regiónoch. Cena je 1 €. Záujem nahláste u regionálnych ministrov alebo u tajomníčky NB OFS.

- NR OFS osloví sr. Alföldiovú, aby ušila šatky, na ktoré sa dá vytlačiť Tau. Náklady na látku a prácu budú hradené z pokladne NR OFS.

- NR OFS odporúča vykonať vizitáciu v MB

v Starej Ľubovni do 30.6.2020. Vizitáciu poveruje členov rady východoslovenského regiónu v súčinnosti s duchovnými asistentmi MB a regiónu.

- NR bola informovaná o vydaní „Spevníka“, ktorý vydali kapucíni vo vydavateľstve „Cavolo“. Informácie o Spevníku nájdete na www.cavolo.sk. Schválenie príspevku 200 € pre vydavateľstvo Cavolo.

- NR sa venovala návrhu programu národnej kapituly OFS 4. – 6. 9. 2020 v Melčiciach. Vzhľadom na to, že nejde o volebnú kapitolu, oslovili sme duchovných asistentov, aby pripravili duchovný program, aby táto kapitula bola duchovnou obnovou pre členov NR a regionálnych rád, ktorí sú účastníkmi národnej kapituly. Keďže je potrebné včas poslať pozvánky aspoň s rámcovým harmonogramom kapituly, bolo by vhodné poslať tajomníčke návrh programu najneskôr do 31. júla 2020.

- Národný formátor predložil návrh, aby formačnou témou v roku 2021 bola encyklika Laudato Si', ku ktorej bola poslaná z MeR OFS príručka k štúdiu a zdieľaniu v miestnych bratstvách OFS.

- NR povzbudzuje bratov a sestry OFS, aby prispeli do Františkánskej rodiny svojimi svedectvami o prežívaní situácie obmedzení kvôli pandémie koronavírusu.

- Schválenie daru k 50-tke národnému duchovnému asistentovi P. Robertovi, OFM v sume 50 € a príspevky na pohonné hmoty pre P. Jozefa OFM a P. Bruna OFM v sume po 20 € pri účasti na NR.

- NR prerokovala správu sr. Lucie Spodniakovej o spolupráci s MeR OFS, ktorá obsahovala informácie o listoch generálneho ministra a Anny Fruk ku Veľkej noci, k pandémie Covid-19, k termínu slávenia generálnej volebnej kapituly a pod.

Text a foto: Monika Olečková, tajomníčka NR

SVIATOK SV. ANTONA Z PADOVY

14. júna 2020 sa v mestskej časti Nemšová – v Ľuborči konala hodová slávnostná sv. omša. V Kaplnke zasvätenej sv. Antonovi Paduánskemu, i pred ňou, sa zhromaždili veriaci, medzi ktorými nechýbal veľký počet detí. Od tých najmenších po najstaršie, spolu s rodičmi, niektoré s bielymi ľaliami v rukách, prišli nielen na slávnostnú liturgiu, ale i pre posvätenie a požehnanie. A požehnávali sa nielen deti, ale aj ľalie a bochníčky chleba na dobrovoľnú zbierku: „Chlieb sv. Antona“, venovaný núdzny v meste.

Požehnaný jazyk

Hlavný celebrant sv. omše, kaplán Dominik Ondriáš v homílii najskôr pripomenul životopisné údaje svätca, ktorý žil v 13. storočí a potom venoval pozornosť pozoruhodnej relikvii – jazyku sv. Antona. Dejiny nám zaznamenali, že keď 8. apríla 1263 sv. Bonaventúra, piaty provinciál rádu menších bratov, sprevádzaný veľkým množstvom bratov a veriacich prišiel v slávnostnej procesii k pôvodnému Antonovmu hrobu v padovskom Mariánskom kostole a nechal hrob otvoriť, v rakve sv. Antona sa na prvý pohľad nachádzali už len zvyšky šatstva, telesný prach a kosti. Páter Bonaventúra však siahol rukou do otvorenej schránky a vytiahol z nej neporušený Antonov jazyk. Udalosť bola okamžite považovaná za ďalší z mnohých zázrakov slávneho kazateľa. Jazyk je totiž orgán, ktorý pre jemnosť tkanív podlieha telesnému rozkladu veľmi rýchlo. Antonov jazyk bol aj 32 rokov po smrti ako živý. Kronika ktorá udalosť opisuje hovorí, že Bonaventúra relikviu pozdvihol pred oči všetkých prítomných a zvolal: „Ó, požehnaný jazyk, ktorý si vždy chválil Pána a priviedol si mnohých k tomu, aby ho chválili. Teraz sa pred zrakmi všetkých

prejavuje, koľko zásluh pred Bohom si Svätcovi priniesol!“

Kaplán Dominik Ondriáš vyzdvihol aj odvahu známeho a vychýreného kazateľa sv. Antona, učiteľa Cirkvi, znalca mnohých jazykov a dialektov, uzdravovateľa chorých, ktorý bol známy tým, že sa nebál verejne kritizovať spôsob života vysokopostavených ľudí, pranierovať ožobračovanie chudobných a nemorálny život aj z radov kléru. V závere homílie sme boli pozvaní zamyslieť sa nad tým, aká je naša reč, náš jazyk, tak často vyslovujúci nadarmo Meno Božie i Matky Márie, plný vulgarizmov, žiaľ aj u mladých ľudí, ohovárania, posudzovania a podobne.

Na záver sv. omše vyzval koncelebrujúci kňaz, farár, dekan Anton Smolka všetky deti, aby prišli pred oltár, kde ich požehnal a vyslúžil obrad posvätenia ľalí a bochníkov chleba. Bolo veľmi radostné a povzbudzujúce vidieť otcov a matky uprostred ostatných detí niesť na rukách svoje malé ratolesti, tento pohľad vyvolával úsmevy na tvárach všetkých, a tieto úsmevy nezmyli ani počas koncertu domácej dychovej hudby a záverečného pohostenia.

„Chlieb sv. Antona“

V jednej z kázní sv. Antona, ktorá má názov MILODAR OČISŤUJE, nájdeme aj tieto slová: *„Milodar chráni Božiu milosť, ako zrenička oka ochraňuje oko.... Podobne ako viečko chráni zreničku, tak že ju zakrýva, aj milodar chráni milosť, ktorá je ako zrenička duše, skrze ktorú duša vidí... Tak ako človek často priviera oči z prirodzeného inštinktu, tak isto má často dávať milodar, aby si zachoval milosť. ...Skutočné očistenie nie je vonkajšie, telesné, ale sú ním skutky lásky, čiže milodar.“*

V tomto duchu sa konal aj druhý ročník osláv sviatku sv. Antona, ktorý iniciovalo Františkánske miestne bratstvo Panny Márie Anjelskej v Nemšovej. Inšpirovalo

sa skúsenosťou a radami miestneho bratstva vo Fil'akove, ktoré už roky dobročinnú akciu „Chlieb sv. Antona“ pripravovalo.

K terciárom sa pridali aj ostatné spoločenstvá vo farnosti. V tohtoročnej príprave osláv patrí vďaka najmä Dcéram kresťanskej lásky, Spoločenstvu Matiek a členom Občianskeho združenia na pomoc onkologickým pacientom Peregrín, ktorí pripravili na nádvorí kaplnky aj agapé. Potešujúce je, že sa na tohtoročnej slávnostnej sv. omši zúčastnilo oveľa viac veriacich a najmenej raz toľko detí. Tradícia posvätenia i dobročinná zbierka zapustili korene tradícii, ktoré ako veríme, natrvalo zostanú súčasťou slávenia sviatku nášho veľkého svätca.

sr. Mária Marcela

Návrat do domu Otca

Dňa 10. júna 2020, v stredu na poludnie, sa vo farskom kostole sv. Jakuba Staršieho v Dubnici nad Váhom slúžila pohrebná sv. omša za našu sestru Idku Miezgovú z Miestneho bratstva sv. Alžbety v Novej Dubnici. Lúčili sa s ňou jej matka, manžel, syn, súrodenci, priatelia, známi, bratia a sestry terciári. Svätú omšu celebrovali saleziáni, ktorí spravujú dubnickú farnosť a spolucelebroval otec Peter Rúčka, františkán. Homília i celá sv. omša sa niesli v duchu radostnej nádeje zomrelej na nebo a fragmentami z jej života. Po sv. omši salezián, farár Marián Bielik viedol pohrebný obrad, ktorý sa konal v dome smútku. Vo svojom krátkom príhovore hovoril o pokore, ochote pomáhať, a nenápadnej, ale príkladnej zbožnosti našej sestry, i o jej prínose pre celú farnosť.

Svoju rozlúčku v mene bratov a sestier predniesla i bývala ministerka dubnického bratstva, sestra Kamila Polačková, ktorá v príhovore okrem iného spomenula, že Idkina mama, Idka Polanská 9. júla 1983 založila v Novej Dubnici prvé terciárske spoločenstvo. Rodina Polanská počas totality aktívne tajne pracovala v cirkvi a riskovaním straty slobody a prenasle-

dovania pomáhala mnohými spôsobmi udržiavať oheň kresťanskej viery, lásky a pomoci druhým. Zomrelá sestra Idka vstúpila medzi terciárov 20. marca 1998, ako 35. ročná, a od roku 2004 až do roku 2016, kým jej postupujúce ochorenie nezabránilo, vykonávala službu formátorky. Cez jej svedomitú prípravu prišlo do spoločenstva mnoho bratov a sestier. Osobný príklad, láska k Františkovi, verné žitie evanjelia a pomoc modlitbou, či finančná štedrosť akú poskytovala tým, ktorí to potrebovali a najmä pokora a jednoduchosť priťahovali pozornosť nielen nás bratov a sestier. Málokto však vedel, alebo tušil, že Idka desaťročia trpela ťažkým ochorením, a posledné mesiace strávila na lôžku, väčšinou v bolestiach. Rodine, známym i nám bratom a sestrám františkánom pomáhala modlitbou, vždy bola ochotná obetovať svoje bolesti a utrpenie aj za ľudí, ktorých nepoznala. Len oni vedia koľko ovocia priniesli tieto tiché obety. Idka odišla k svojmu Milovanému vo veku 56 rokov, z domu, pokojne, nenápadne, tak ako žila, 5. júna, na prvý piatok v mesiaci - sviatok Božského Srdca, v predvečer sviatku Svätej Trojice.

Idka Miezgová nebola iba našou sestrou v ráde, bola aj priateľkou, duchovnou poradkyňou, našim i mojím vzorom. O svojich bolestiach hovorila bez sťažovania sa, a jej slová: „...*aspoň ich môžem obetovať...*“, ma naučili Pánovi obetovať aj moje vlastné trápenia. Ak mi bolo treba niečo vytknúť, robila to s láskou a pokojne. Milovala Pannu Máriu, obidve nás spájala Láska k sv. Františkovi i k Najsvätejšej Trojici, tiež zdieľanie sa so skúsenosťami na duchovnej ceste. Láska, ktorú sme od nej prijímali a snažili sa ju tiež dávať, jej odchodom nekončí. Pokračuje v pevnej viere i nádeji, že sa spev jej duše hneď pripojil k spevu svätých a k chórom anjelov a my naďalej môžeme rátať s jej pomocou.

Idka, vzdávame Bohu i Tebe vďaky, že si obohatila naše životy a svojím príkladom, modlitbami a obetami nám pomáhala viac odpúšťať, viac milovať Ježiša i Františka. Láska jediná pretrvá, bude neustále žiť - aj naša vzájomná v Kristovi Spasiteľovi. Odpočívaj v Pánovom pokoji, drahá sestrička!

sr. Mária Marcela

Stredoslovenský región OFS

Štvrtstoročie bratstva v Žarnovici

29. júna 2020 - v pondelok, na sviatok sv. apoštolov Petra a Pavla, Miestne bratstvo OFS sv. Leopolda Mandiča v Žarnovici so svojimi hosťami slávil krásne jubileum 25. rokov od svojho založenia.

Pozvanie prijali biskup Mons. Dávid Tencer OFM Cap., rodák z Novej Bane a bývalý duchovný asistent bratstva, ktorý je v súčasnosti biskupom diecézy Reykjavík na Islande, ďalej generálny vikár Banskobystrickej diecézy Mons. PhLic. Ing. Branislav Koppal. M.A., regionálny duchovný asistent otec Jozef Timko OFM Cap a miestny duchovný asistent otec Jakub Martaus OFM. Nechýbali ani zástupcovia regionálnej rady, sestry: Mária Marcela Prekopová - formátorka, Veronika Lidmila Kubíková - tajomníčka, a pricestovali aj sestry z MB Pátra Pia v Považskej Bystrici, Laura Anna Lovíšková a Paula Helena Stanková.

Podujatie sa začalo popoludní slávnostnou kapitulou, ktorej predsedal regionálny duchovný asistent otec Jozef Timko a viedol ju minister bratstva br. Roland Hanus, ktorý v krátkej histórii pripomenul dejiny bratstva, ktoré má v súčasnosti 11 členov a 4 sympatizantov. Po kapitule, počas

občerstvenia, v priateľských rozhovoroch, zazneli aj spomienky jednej z dvoch žijúcich zakladajúcich sestier bratstva sr. Márie Nemcovej, ktorá spomínala na skromné, ale vŕcne začiatky, kedy prakticky až do vydania Školy sv. Františka nejestvovali žiadne formačné materiály. Potom sa vzácní hostia, spoločenstvo bratov, sestier a sympatizantov odobralo do Kostola sv. Petra a Pavla, kde sa pomodlili ruženec a Litánie k sv. Františkovi. O 18. hod. nasledovala sv. omša, ktorá bola oslavou svätých apoštolov a zároveň i poďakovaním za jubileum založenia žarnovického MB. Hlavným celebrantom bol otec biskup Dávid Tencer, spolucelebranti ostatní kňazi. Po nej nasledovalo agapé naplnené bratskou láskou, povzbudeniami, osobnými svedectvami i spevom. Po dlhom období, kedy kvôli vírusu boli spoločné aktivity zastavené, slávnostný deň opäť potvrdil ...aké milé je mať bratov... Domov sa všetci vracali povzbudení, naplnení radosťou v Pánovom Duchu a vďační za františkánske spoločenstvo bratov a sestier.

sr. Mária Marcela

Stredoslovenský región OFS

Fiľakovská „super“ volebná kapitula.

„Strom pozostáva z piatich častí: koreňov, kmeňa, konárov, listov a ovocia. Dobrý strom je symbolom dobrej vôle, ktorá musí obsahovať päť prvkov, aby bola dobrá: koreň pokory, kmeň poslušnosti, vetvy dobročinnnej lásky, listy ohlasovania Božieho slova a ovocie kontemplácie“. (Sv. Anton Paduánsky)

Ludské a Božské srdce je zdrojom, kde môžeme vždy načerpať milosrdenstvo, odpustenie a nehu Boha. Keď adorujeme Eucharistiu, kde je LÁSKA PRÍTOMNÁ, vtedy sa aj naše srdce kúsok po kúsok stane milosrdnejším, trpezlivejším, láskavejším na obraz Ježišovho Srdca.

Naša volebná kapitula bola naplánovaná na 14.marca. Všetci vieme, čo nám pripravil neviditeľný, nežiaduci a nečakaný nepriateľ „Korona“!!! Zastavil život nielen na Slovensku. Zvládli sme toto obdobie troch mesiacov na výbornú, lebo sme boli poslušní. Počúvali sme svetských i cirkevných predstaviteľov.

My veriaci sme sa dokázali zmobilizovať. Slovensko dávno nezažilo toľko modlitieb,

deviatnikov, modlitbových reťazí, večeradiel, ruženecov, ktoré sme vysielali k Najvyššiemu. Nik nás za náš podiel na dobrom výsledku nepochválil ani nespomenul . NEVADÍ. My však vieme svoje. Modlitba, ani jedna sa nestratí. Vždy je vyslyšaná.

Nový termín kapituly sa určil na 13.júna, v mesiaci Božského srdca a v deň sv. Antona. Chvíľu sa zdalo, že nám už nič nestojí v ceste. Moment „schladienia“ nám pripravil náš duchovný otec Jakub! V ten deň je celý venovaný deťom a ich 1.svätému prijímaniu. To znamená, že sv. omša v našom krásnom obnovenom chráme pre nás terciárov neprípadá do úvahy. Riešenie sa vždy nájde. Na poschodí je malá kaplnka. Pred sv. omšou o 8:00 hod. sa 9 sestier zjednotilo v modlitbe ruženca, ktorý „objavila“ naša sestra Zitka z Detvy. „Môj Boh a moje všetko“!!! Znelo unisono za všetky 3 františkánske rády.

foto: Juraj Zonnenschein

Sv. omšu slúžil páter Jakub, náš duchovný otec. V homílii sa zameral na sviatok sv. Antona Paduánskeho (... aj my sme si na chvíľku spomenuli na donedávna ešte nášho pátra Antona Kračunovského.) Medzitým, zo Žiliny prišli naši bratia, regionálni predstavení, minister Michal, viceminister Juraj s našim milým otcom Jožkom Timkom. Po krátkom zvítaní sme v refektári pristúpili k volebnej kapitule. Prebehla hladko, bez problémov, podľa pravidiel. Všetci zvolení kandidáti prijali

svoje služby. Je nás len 6 s večnými sľubmi, plus ešte jedna sestra po noviciáte, druhá vo formácií a tri sympatizantky. Cvak. Ešte jednu fotku na pamiatku, malé agapé v príjemnej atmosfére a naši bratia odchádzajú z Fil'akovského bratstva sv. Leonarda z Porto Maurizio do Detvy.

Nová miestna rada:

Minister: Lucia Spodniaková
 Viceminister: Katarína Kováčsová
 Formátor: Mária Líšková
 Tajomník: Mária Fízel'ová
 Pokladník: Anna Gašparová

Sr. Lea Mária

Volebná kapitula v Detve

V celodennej "volebnej šnúre", po Filákovke, nasledovala volebná kapitula u nás v MB Detva. Bratstvo už bolo zídene v pastoračnom centre, takže hneď po dorazení volebnej komisie sme po víťaní sa, vzývaní Ducha Svätého a úvodných modlitbách prešli rovno - ako sa povie " na vec." Stará miestna rada sa vzdala svojho mandátu a nasledovala nová voľba. Všetky úrady boli zvolené hneď v 1. voľbe a vzišla z nich nasledovná rada:

Minister - formátor: sr. Mária Zita SCHMIDTOVÁ

Viceminister: sr. Anna Alžbeta ČAPUCHOVÁ

Tajomník: sr. Anna Marta PAPERČKOVÁ

Pokladník: Margita Mária HALAJOVÁ

Člen MR: Leo Ladislav CEROVSKÝ

Po volebnej kapitule nás však čakala ešte milá slávnosť - v Kostole sv. Františka z Assisi naša sestra Mária Anna KMEŤOVÁ zložila doživotnú profesiu. A tak ako pri krste Pána Ježiša v Jordáne, ktorým sa začína Jeho verejné účinkovanie, otvoril Nebeský Otec nebo svojmu milovanému Synovi, vyriekol nad Ním slová povzbudenia: "Toto je môj milovaný Syn" a bol na svojho Syna hrdý, rovnako tak vo chvíli sľubu otvoril nebo aj sr. Márii Anne a aj ju požeňnal osobitným požeňnaním..., aj pre ňu má pripravené veľké veci a je ochotný pomôcť jej kedykoľvek HO bude potrebovať...

Na tejto slávnosti, ktorá je sviatkom nielen pre františkánsku rodinu, ale rovnako aj pre celú Cirkev, sa nás stretlo do 50 ľudí. Veľmi milé bolo, že sestru prišli pri tomto jej dôležitom kroku života povzbudiť aj ľudia z jej vzdialeného bydliska a dcéra a súrodenci s rodinami - no, ako taká malá svadba... Ale veď to vlastne svadba aj bola - svadba sestry Márie Anny s Nebeským Ženíchom!

Nech Všemohúci, vo svojej добрote a láske, našej sestry Márii Anne daruje všetko potrebné do ďalších dní. V modlitbách jej vyprosujeme Božie požehnanie a Božiu prítomnosť v každom jej kroku, aby bola silná a odhodlaná na všetky tie dobré skutky, ktoré treba vo svete vykonať... :-)

Syn Nebeského Otca, Ježiš Kristus, aj dnes chodí po svete a povoláva ľudí do svojej služby skrze Cirkev, "aby boli s Ním" a aby išli hlásať Radostnú zvesť...
Dovoľte teda Otcovi - otvoriť Vám nebo!

ZASVÄTENÝM

Svätí - František,
Alžbeta a Klára,
nech sú nám smerovníkmi
do večného raja.
Nech nám oni, pri nebeskej bráne,
venujú úsmev na privítanie.
Ale pokým nám anjel smrti
vízum do neba doručí,
zatiaľ nech nás PÁN JEŽIŠ,
tu - na zemi pevne drží...

... vo svojom náručí.

(sr. MziTa, MB DeTva)

V čase pandémie koronavírusu

Pokoj a dobro milí čitatelia,

chcem sa s Vami podeliť o moje prežívanie počas obdobia karantény a s tým spojenými opatreniami na zabránenie šírenia koronavírusu. Bol to čas obnovy môjho srdca. Chcela som prežiť tento čas tak, aby som spätne bola hrdá na to, že som ho prežila dobre. Počas tohto obdobia ma sprevádzal Žalm 91, v ktorom sa píše na začiatku: Kto pod ochranou Najvyššieho prebýva a v tóni Všemohúceho sa zdržiava, povie Pánovi: „Ty si moje útočisko a pevnosť moja; v tebe mám dôveru, Bože môj.“ V tomto žalme sa hovorí o mocnom Bohu, ktorý počas hrôzy a nákazy je stále pri nás. „Nebudeš sa báť nočnej hrôzy, ani šípu letiaceho vo dne, ani moru, čo sa tmou zakráda, ani nákazy, čo pustoší na poludnie.“ Takže, čoho sa mám báť? S čím som počas karantény bojovala, nebola dôvera v Boha, ale dôvera v silu a užitočnosť modlitby. Počas obdobia karantény som bola doma, síce s platom, ale aktivita prvých týždne žiadna. Takže modlitba a domáce práce boli jediné činnosti, ktoré som vykonávala. Odovzdať Bohu všetko,

aj svoju predstavu ako má vyzerať čas karantény, bol veľký krok k pravej modlitbe. Uvedomila som si svoje slabé miesta a musela som sa s nimi konfrontovať, utvrdila som si povolanie žiť v modlitbe, lepšie som si prerozdělila čas na modlitbu a prácu. Boh povoláva niektorých za učiteľov, pastierov, prorokov... V knihe Ester sa píše: „A ktovie, či si neprišla práve preto ku kráľovskej hodnosti, aby si bola naporúdzi na takéto čas?“ (Est 4, 14). Moja práca mi umožnila viac sa modliť za druhých, za tento čas, za chorých a trpiacich. Po kríze pokračujem ďalej v modlitbe, ale aj v práci, ktorá mi dáva priestor na modlitbu. Ďakujem Bohu za to, že pri mne stojí. Jedna časť Žalmu 91 ma sprevádza veľmi dlhé obdobie: „Nestihne ňa nijaké nešťastie a k tvojmu stanu sa nepriblíži pohroma, lebo svojim anjelom dá príkaz o tebe, aby ňa strážili na všetkých твоjich cestách. Na rukách ňa budú nosiť, aby si si neuderil nohu o kameň.“ Boh mi ukazuje ako ma chráni a sprevádza na mojej ceste.

Jana Klára Ivanišová zo žilinského bratstva sv. Margity z Cortony a sv. Kingy

Západoslovenský región OFS

Miestna volebná kapitula v Trenčianskych Bohuslaviciach

Miestne bratstvo v Trenčianskych Bohuslaviciach je najmenšie bratstvo v Západoslovenskom regióne, ktoré v súčasnosti má už iba šesť sestier, z toho tri v krásnom veku, okolo 90 rokov. Je to však bratstvo, ktoré sa teší z toho, že sa sestry stretávajú aj napriek ťažkostiam a chorobám.

V sobotu 27. júna slávil svoju volebnú kapitulu, ktorej predsedal regionálny minister br. Vladko Meňhert a prítomní boli národný duchovný asistent p. Robert Chabada, OFM, regionálny duchovný asistent p. Bruno Včela, OFM a členovia regionálnej rady sr. Alžbeta Alföldiová, Monika Olečková a bratia Martin Dulaj a Tibor Kollárik.

Po stretnutí v Trenčianskych Bohuslaviciach pri kaštieli, v ktorom je aj krásny kostolík, z rokov 1700, zasvätený Panne Márii, slávil sme svätú omšu a prosili Ducha Svätého o jeho dary pre miestne bratstvo, ale aj pre celú františkánsku rodinu.

Po svätej omši sme urobili spoločnú fotografiu a presunuli sme sa do reštaurácie na spoločný obed a hlavne na vykonanie volieb miestnej rady. Služieb v MR je päť a tak čo sestra, to služba. Na úvod sme zablahoželali sr. Márii Polákovkej k jej jubileu „90“ rokov a tiež regionálnemu duchovnému asistentovi p. Brunovi k meninám a narodeninám. Ministerkou MB sa stala znovu sr. Vierka Aninová. Sestry sa veľmi potešili, že aj napriek malému počtu, ostávajú bez zmien, že nedochádza zatiaľ k zlúčeniu s iným bratstvom. Je veľmi povzbudzujúce, že sestry sa pravidelne stretávajú, modlia sa, ale tiež sa venujú formačným témam a Svätému písmu.

Prajeme sestram bratstva do ďalšieho obdobia Božie požehnanie, dary Ducha Svätého, zdravie a pravú františkánsku radosť.

Monika Olečková, regionálna tajomníčka OFS

X. NÁRODNÁ KAPITULA OFS

v Melčiciach v kláštore Sestier Františkánok Premenenia Pána

4. 9. – 6.9. 2020

Národná kapitula začne v piatok 4. 9. 2020 o 18.00 h večerou
a skončí v nedeľu 6. 9. 2020 obedom

V súlade s Generálnymi konštitúciami a Štatútom OFS, účastníkmi Národnej kapituly OFS sú členovia Národnej rady, národní a regionálni duchovní asistenti, členovia regionálnych rád, ďalší zvolení zástupcovia regiónu, maximálne traja (okrem členov RR) a miestni duchovní asistenti. Členom kapituly za OFS, môže byť iba člen s profesiou.

Národná rada OFS žiada regionálne rady zabezpečiť účasť bratov a sestier tak, aby sa zúčastnili celého slávenia národnej kapituly.

Zoznam účastníkov národnej kapituly za regióny, je potrebné poslať najneskôr do 21. 8. 2020 kvôli ubytovaniu, tajomníkovi NR OFS na adresu: monika.oleckova@gmail.com.

Poplatok za ubytovanie a stravu:

3 osoby v trojlôžkovej izbe/á 41 €;

2 osoby v dvojlôžkovej izbe/á 45 €;

1 osoba v izbe 51 €.

Poplatok účastníkov za región, regionálnych a miestnych duchovných asistentov hradí príslušné regionálne bratstvo, za členov národnej rady a národných duchovných asistentov hradí národná rada.

Potrebnú diétu je potrebné nahlásiť vopred.

Spoločne prežité chvíle slávenia národnej kapituly, ktoré prijímame ako dar, nech sú pre všetkých bratov a sestry zážitkom, ktorý umocní spolupatričnosť františkánskej rodiny, ako rodiny, ktorá vie nielen brať, ale aj s radosťou rozdávať.

Program tejto národnej kapituly bude zameraný na duchovnú obnovu. Jej priebeh zabezpečia bratia františkáni (duchovní asistenti). Koordinátorom bude národný duchovný asistent, p. Robert Chabada, OFM v spolupráci s regionálnym duchovným asistentom p. Brunom Včelom, OFS.

Všetkých zúčastnených i nezúčastnených bratov a sestry nech sprevádza požehnanie nášho nebeského Otca, ktorý nám za každých okolností pripomína, že nás všetkých bez rozdielu a bez podmienok nesmierne miluje.

Všetko na slávu a chválu nášho nebeského Otca!

POKOJ A DOBRO!

Jozef Gazdík
národný minister OFS

Pozvánka na duchovné cvičenie v Levoči

Dátum: štvrtok 24.9. – nedeľa 27. 9. 2020

Miesto: Mariánska hora – exercičný dom

Exercista DC: páter Martin Mária Kollár OFM Conv.

Téma DC: Sväté písmo v živote svetského františkána

Program: Začiatok 24. 9. o 15:50 hod. – sv. omša v kostole Ducha Svätého v Levoči. Presun na Mariánsku horu. Priebeh DC bude spresnený. Ukončenie v nedeľu po obede o 13:00 hod. v exercičnom dome na Mariánskej hore.

Účastnícky poplatok: 60 eur

Ubytovanie v exercičnom dome v jedno a dvojposteľových izbách. Strava zabezpečená od večere 24. 9. do obeda 27. 9. 2020, čiže tri dni.

Je potrebné si doniesť

Jeruzalemskú Bibliu a Liturgiu hodín.

Záujemci sa môžu prihlásiť

u Jána Petra Pavlikovského:

mail: j.p.pavlikovsky@gmail.com

mobil: 0949 118 765

Slávenie kňazského jubilea bratov prvého rádu

Na sviatok sv. Jána Krstiteľa sa vo františkánskom kostole sv. Jozefa v Prešove slávil kňazské jubileum 25 rokov od vysviacky bratov P. Juraja Mihályho OFM a P. Mareka Javorského OFM. Hlavným celebrantom a kazateľom bol provinciálny minister P. František Olbert OFM.

Vyprosujeme našim bratom Božie požehnanie do ďalších rokov kňazskej služby, dary Ducha Svätého, pevné zdravie a pravú františkánsku bratskú lásku a radosť.

Monika Olečková (text a foto)

Národní rada Sekulárního františkánského řádu ČR vás zve na tradiční Národní františkánskou pouť na Svatý Hostýn v sobotu 12. 9. 2020.
 Ubytování v Poutních domech: <https://www.hostyn.cz/ubytovani.html>
 Program je uveřejněný na stránkách Sekulárního františkánského řádu:
<http://www.sfr.cz/clanek.aspx?a=3339>

OPRAVA CHYBY

Vo Františkánskej rodine 4/2019 sa v článku Korunka františkánskej rodiny vyskytla malá chybička. V úvode modlitby bolo nesprávne uvedené: APOŠTOLSKÉ VYZNANIE VIERY 3 KRÁT. Správne malo byť uvedené 3 KRÁT ZDRAVAS MÁRIA.

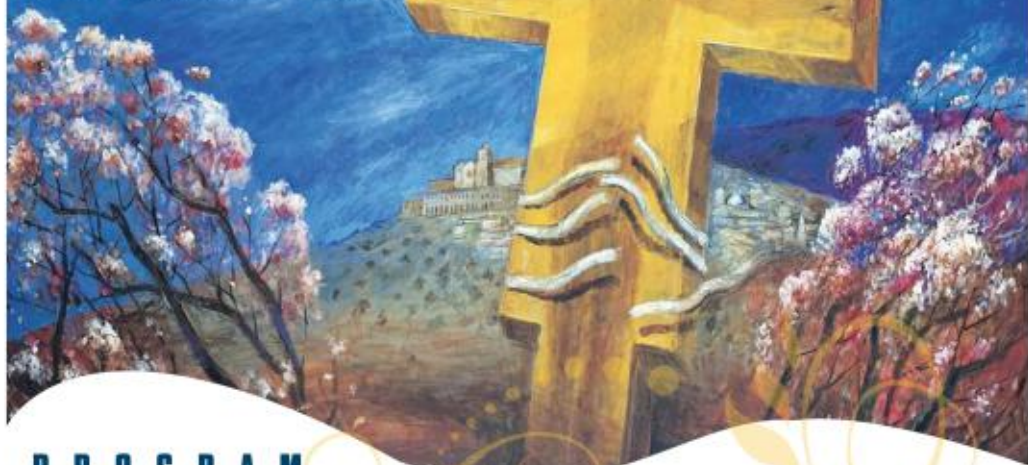
Správny úvod modlitby
 KORUNKA FRANTIŠKÁNSKEJ RODINY:
 - ZNAMENIE KRÍŽA
 - APOŠTOLSKÉ VYZNANIE VIERY
 - 3 KRÁT ZDRAVAS MÁRIA

DEŇ V DUCHU SV. FRANTIŠKA

24. September 2020

Bratislava
Františkánsky
kláštor

PROGRAM

Štvrtok 24. september

- 9.30 Prednáška – prof. M. Schlosser
- 10.30 Kávačka a koláčik
- 11.00 Prednáška – prof. M. Schlosser
- 12.00 Svätá omša
- 13.00 Obed (vo vlastnej réžii)
- 15.00 Prednáška – s. Pacifika OSF
- 16.30 Agapé v kvadrume (grilovačka)
- 18.00 Spoločné večery

Vašu účasť, prosím, nahláste do 10. septembra 2020
br. Jánovi Kapistránskemu OFM na adresu
jankapistran@gmail.com

Dobrovoľný príspevok.

Vstup z Františkánskeho námestia cez vrátnicu.

Stretnutie je určené pre bratov a sestry
františkánskych rádov a kongregácií.

Univ.-Prof. Dr. Marianne Schlosser

(* 1959 Donauwörth, Bavorsko)

Študovala latinskú filológiu a katolícku teológiu na Mníchovskej univerzite, kde získala licenciát z katolíckej teológie a úspešne obhájila dizertačnú prácu, v ktorej sa venovala skúsenosti Boha v myšlienkach sv. Bonaventúru.

V roku 1998 sa habilitovala v odbore dogmatika s prácou, v ktorej skúmala aspekty chápania prorocstva v scholastickej teológii. V rokoch 1985 až 2004 bola vedeckou spolupracovníčkou na Grabmannovom inštitúte v Mníchove. Následne sa stala univerzitnou profesorkou spirituálnej teológie na Katolíckej teologickej fakulte Viedenskej univerzity.

Jej výskum sa zameriava na patristiku a vrcholný stredovek, zvlášť zobravé rády (Bonaventúra, Katarína Sienská), Eucharistiu a vyvin klasických textov kresťanskej spirituality. Je spolueditorkou františkánskych prameňov v nemeckom jazyku. V roku 2018 sa stala laureátkou Ratzingerovej ceny (tzv. teologická nobelovka). Pápež František ju vymenoval za členku Medzinárodnej teologickej komisie a komisie pre skúmanie diakonátu žien. Je tiež konzultantkou Komisie pre vieru Nemeckej biskupskej konferencie a členkou Teologickej komisie Rakúskej biskupskej konferencie.

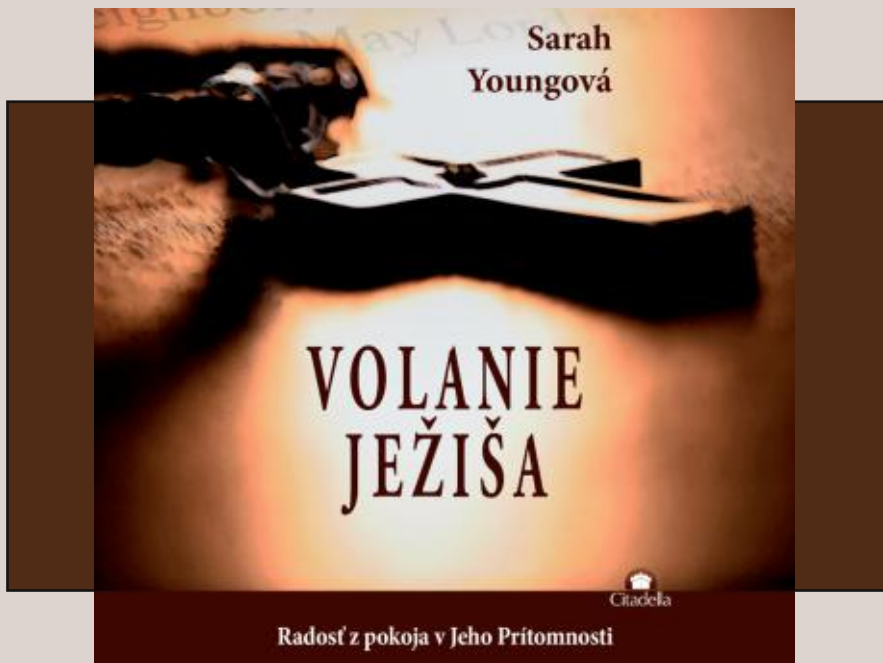
PODEĽME SA

Knižné okienko

VOLANIE JEŽIŠA

Autor: Sarah Youngová

Malá knižka, ktorá sa dá bez ťažkostí nosiť so sebou, obsahuje 365 krátkych príhovorov Pána Ježiša misionárke Sarah Yangovej. Autorka, po rokoch zapisovania si vlastných slov do modlitebného denníka, sa rozhodla byť pozornejšia k hlasu Spasiteľa a začala „načúvať“ tomu, čo jej hovorí. Jednosmerná komunikácia sa zmenila na dialóg a dnes sa s nami môže podeliť o množstvo povzbudivých slov naplnených láskou, pochopením a dobrých rád ako prehĺbiť dôverný vzťah s Ježišom a podľa Jeho vôle prežiť každý deň. K čítaniu na každý deň je pripojený odkaz na verše Písma. Ježiš, Boh s nami, slovami bezhraničnej lásky a opatery volá aj nás k dôvernému vzťahu a prežívaniu Pokoja v Jeho prítomnosti. Aj v tejto knižke je ticho nevyhnutnou podmienkou zachytenia posolstiev.

SILA TICHÁ

proti diktatúre hluku

Kardinál Robert Sarah v rozhovore s Nicolasom Diatom

Pravdivé príslovie, že ticho lieči je nám dobre známe. Kardinál Sarah však v rozhovore s talianskym spisovateľom Nicolasom Diatom ide nad rámec jeho potreby zachovania dobrého duchovného zdravia a upriamuje našu

pozornosť na ticho, ako zásadnú podmienku pre hlbšiu komunikáciu s Bohom, ktorý skrze Ducha Pánovho prebýva v nás. Sv. Augustín, jeden z citovaných majstrov v načúvaní Bohu, zhrňuje svoju skúsenosť v slovách: „ Čím viac napredujeme v Božej dokonalosti, tým tichšie musia znieť naše hlasy.“ Osobná skúsenosť Kardinála Saraha a mnohých ďalších, ktorí prenikli cez bránu slov, hluku sveta a vlastných myšlienok, tam kde je jasne možné vnímať duchovný zvuk Božej dokonalosti, nás napriek všetkému naliehavo požívajú najsť si denne čas k stíšeni sa a načúvaní Toho, ktorý neustále klope na bránu nášho srdca a pokorne čaká kým mu otvoríme. V tejto pozoruhodnej knihe nájdeme nielen pomoc pri hľadaní ticha, ale aj jeho význam v ochorení,

v ťažkých stavoch i smrti človeka, ale aj potrebu ticha v liturgii. Aj keď sa to nemusí zdať, ticho je aktivita, nie záhaľka a podstatnú dôležitú úlohu v ňom má Duch Svätý. Náš otec sv. František unikal na dlhé týždne do samoty vrchov, lesov a skál, aby v tichu kontemploval Božiu lásku. Požiadavka stretať sa v tichu s Pánom je preto jednou z našich prioritných úloh. Žijeme v hluku, aký doposiaľ ľudstvo nepoznalo a hluk zvukov, informácií, starostí a vlastných myšlienok nás všade prenasleduje. Už nevieme zostať chvíľu sami so sebou, ani keď máme na to podmienky. Prebývanie v tichu s Pánom je aktom rozhodnutia našej vôle a dielom Svätého Ducha. A bez osobného boja a sebazáporu to nepôjde. Preto je kniha mimoriadne cennou pomôckou nielen pri poznaní toho čo strácame, ale najmä nevyčísliteľným prínosom pre náš terajší, radostný evanjeliový a najmä večný život.

ŽIVOTNÉ JUBILEÁ

Bratislava bratstvo sv. Stanislava:

Zlatica Magdaléna Gregorová – 30.6.2020 – 75 rokov,

Ľudmila Anežka Berecová – 11.6.2020 – 60 – rokov,

Roman Pio Šlesar – 15.6.2020 – 40 rokov,

Mária Monika Virsíková – 10.8.2020 – 85 rokov,

Marcela Mária Janovičová – 23.8.2020 – 65 rokov,

Anna Mária Micsinaiová – 27.8.2020 – 55 rokov.

Belá nad Cirochou:

Františka Irena Šimonová – 29.6.2020 – 75 rokov,

Michal Pavol Gerba – 27.7.2020 – 70 rokov,

Štefan Peter Hašul' – 30.6.2020 – 65 rokov.

Košice: Monika Seidlová – 17.6.2020 – 65. rokov.

Krásno nad Kysucou: Mária Anna Kurková – 27.8.2020 – 65 rokov.

Nová Dubnica: Monika Mária Hujová – 11.8.2020 – 90 rokov.

Topoľčany: František Milan Renčo - 16.07.2020 - 70 rokov.

Trnava:

Mária Brigita Jakubíková – 17.3.2020 – 85 rokov,

Mária Monika Barošová – 21.7.2020 – 70 rokov,

Helena Bernardína Nováková - 1.8.2020 – 80 rokov,

Alžbeta Monika Drdúlová – 21.8.2020 – 85 rokov.

Trstená: Ľudmila Mária Furdeková – 24.6.2020 – 85 rokov.

Zvolen: Peter Milan Spišiak – 29.6.2020 – 50 rokov.

Žilina:

Mária Mangová – 11.8.2020 – 85 rokov,

Anna Terézia Kubicová – 30.8.2020 – 40 rokov.

VÝROČIE PROFESIE:

Košice: Justina Zabronská – 10.5.2020 – 10. výročie.

Ošadnica:

Anna Mária Kubánková – 5.6.2020 – 10. výročie,

Klára Anna Štensová – 5.6.2020 – 10. výročie.

Sečovce: Veronika Mária Prosbová – 16.7.2015 – 5. výročie.

Trnava:

Beáta Laura Grossmanová – 10.1.2020 – 25. výročie,

Helena Bernardína Nováková – 10.1.2020 – 25. výročie.

Trstená: Viera Bernadeta Hucíková – jún 2020 – 15. výročie.

ODIŠLI K PÁNOVI

Belá nad Cirochou:

Klára Anna Dzurenková – 13.4.2020 – vo veku 91 rokov,

Monika Rozália Hrežiková – 16.4.2020 – vo veku 82 rokov.

Nová Dubnica: Mária Idka Miegová – 5.6.2020 – vo veku 56 rokov.

Trnava: Dušan Konrád Hreus – 10.4.2020 – vo veku 75 rokov.

Žilina: Terézia Ružena Pospíšilová – 3.5.2020 – vo veku 92 rokov.

213 piesní

texty a akordy

Kapucíni, Stanley,
Milan Majda, Michal a Lukáš Hirko, Felice,
Jakubrafael Blahoslav Patay

SPEVNÍK

Kapucíni & Stanley

cavolo.sk

foto · video · audio · info

Cavolo

Halleluja

POZDRAV Z ISLANDU
malé osvieženie s rébusom :)

Prišli ste na to, akým vtipným spôsobom sa podarilo maličkaj komunite našich bratov kapucínov pôsobiacich na Islande rozmnožiť svoje rady a koľko ich tam vlastne je?

